

**UCHWAŁA NR VII/111/11
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 28 marca 2011 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 98 ust. 3 i 3 a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 3 § 3 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.)

Rada Miasta Katowice

uchwała:

- § 1. Wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na całość rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Śląskiego z dnia 8 marca 2011 r., NR NP/II/0911/84/11, stwierdzającego nieważność uchwały Nr V/35/11 Rady Miasta Katowice z dnia 31 stycznia 2011 r. w sprawie ograniczenia handlu na terenie miasta Katowice, jako niezgodnej z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.
- § 2. Argumenty prawne wniesienia skargi zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.
- § 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Arkadiusz Godlewski

Uzasadnienie

Wojewoda Śląski w rozstrzygnięciu nadzorczym Nr NP/II/0911/84/11 z dnia 8 marca 2011 r. stwierdził nieważność uchwały Nr V/35/11 Rady Miasta Katowice z dnia 31 stycznia 2011 r. w sprawie ograniczenia handlu na terenie miasta Katowice, jako niezgodnej z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewoda Śląski wskazał, że uchwała narusza art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, ponieważ jest aktem regulującym organizację handlu okrężnego i tylko pośrednio może ona wpływać na zapewnienie porządku publicznego.

Wniosek końcowy uzasadnienia rozstrzygnięcia nadzorczego poprzedzony jest analizą przesłanki „porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego”, jak również wskazaniem na konieczną zawężającą interpretację przesłanek porządkowych oraz konieczność bezpośredniej ochrony dóbr wskazanych w art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego jest niezgodne z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz zawiera interpretację uchwały Nr V/35/11 Rady Miasta Katowice z 31 stycznia 2011 r. niezgodną z treścią tejże uchwały, przez co narusza art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Wbrew stanowisku organu nadzoru uchwała zgodnie z powołanym jako podstawa prawna art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz uzasadnieniem uchwały ma na celu zapewnienie porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego (cel bezpośredni) poprzez ograniczenie handlu okrężnego (środek do osiągnięcia celu bezpośredniego) wyłącznie w zakresie objętym uchwałą.

Uchwała nie jest aktem regulującym organizację handlu okrężnego, a jedynie, w celu zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, ze względu na wystąpienie powszechnie znanych zagrożeń opisanych w uzasadnieniu uchwały, ogranicza prowadzenie handlu okrężnego, w opisanych obszarach i miejscach publicznych.

Uzasadnienie uchwały wskazuje również, dlaczego wprowadzenie przepisów porządkowych objętych uchwałą jest niezbędne.

Realne zagrożenia dóbr zostały opisane w uzasadnieniu uchwały.

Uchwała nie ustala miejsc dopuszczonych czy niedopuszczonych do handlu targowiskowego, nie reglamentuje handlu okrężnego, poza regulacją w niej zawartą. Uchwała w pełni realizuje cel cytowany w rozstrzygnięciu nadzorczym, tj. zapewnienie porządku i spokoju publicznego rozumianego jako „pewien stan zewnętrzny polegający na przestrzeganiu przez ludność zasad współżycia społecznego”.

Podjęcie uchwały zawierającej przepisy porządkowe było niezbędne dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego poprzez zapewnienie w miejscach najwyższego natężenia ruchu ulicznego, pieszego i samochodowego, spokojnego i bezpiecznego poruszania się ludności, spokojnego i bezpiecznego korzystania z przystanków komunikacji publicznej i przebywania w tych miejscach.

W ocenie organu uchwała została podjęta zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Z przedstawionych powodów rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego jest niezgodne z prawem i oparte na niewłaściwej interpretacji art. 40 ust. 3 ustawy, co uzasadnia wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.